

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 160/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť C. P., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 22. februára 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 329/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2007 doručená sťažnosť C. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd

(ďalej len „listina“), ako aj práva v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základných práv v čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 22. februára 2007 v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 329/2006.

Z obsahu predloženej sťažnosti, ako aj z jej príloh (predovšetkým zo súdnych rozhodnutí a z podaní sťažovateľa týkajúcich sa predmetnej veci) vyplýva, že sťažovateľ sa ako žalobca domáhal v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 22 Cb 35/05 proti žalovaným v prvom rade S., a. s., B., a v druhom rade L., a. s., L., vydania rozhodnutia, ktorým by okresný súd uložil žalovaným zaplataenie sumy v celkovej sume 116 486,40 Sk s príslušenstvom. Keďže na žalovaného v prvom rade bol vyhlásený 22. marca 2005 konkurz, okresný súd konanie 4. apríla 2005 prerušil.

Sťažovateľ 5. októbra 2005 proti žalovanému v prvom rade zobral žalobu čiastočne späť a žiadal konanie proti nemu zastaviť. Okresný súd uznesením sp. zn. 22 Cb 35/05 z 3. novembra 2005 konanie proti žalovanému v prvom rade zastavil.

Rozsudkom okresného súdu č. k. 22 Cb 35/05-175 z 18. apríla 2006 bolo žalobe sťažovateľa proti žalovanému (pôvodne v druhom rade) vyhovené v rozsahu vykonaného dokazovania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sťažovateľovi sumu 115 315 Sk s prísl. a vo zvyšku žalobu sťažovateľa okresný súd zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal 24. júla 2006 odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozhodnutie zmeniť a žalobný návrh sťažovateľa v celom rozsahu zamietnuť pre nesprávne právne posúdenie veci.

Krajský súd v odvolacom konaní rozsudkom č. k. 1 Cob 329/2006-233 z 22. februára 2007 zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutej zaväzujúcej časti tak, že žalobu sťažovateľa zamietol z dôvodu, že žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľ napadol 23. apríla 2007 rozhodnutie krajského súdu dovolaním, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dosiaľ nerozhodol.

Sťažovateľ sa následne 24. apríla 2007 prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu obrátil na ústavný súd namietajúc, že krajský súd svojím rozhodnutím porušil v predmetnej veci jeho základné práva zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, v čl. 36 ods. 1 listiny a práva zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a tiež základné práva v čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy. Zároveň žiadal ústavný súd, aby predmetné rozhodnutie krajského súdu zrušil, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľa s právnymi závermi krajského súdu v rozsudku č. k. 1 Cob 329/2006-233 z 22. februára 2007, ktorým zmenil rozhodnutie okresného súdu č. k. 22 Cb 35/05-175 z 18. apríla 2006.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu nie je ústavný súd súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03).

Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie jeho označených základných práv rozsudkom krajského súdu č. k.1 Cob 329/2006-233 z 22. februára 2007 (proti ktorému je prípustné dovolanie), v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov.

Sťažovateľ sa ochrany svojich práv teda môže podľa zákona (§ 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) účinne domáhať v dovolacom konaní pred najvyšším súdom. Sťažovateľ túto možnosť 23. apríla 2007 využil, pričom o jeho dovolaní nebolo dosiaľ rozhodnuté. Najvyšší súd je teda súdom, ktorý rozhoduje (v zmysle čl. 127 ústavy) o ochrane práv a slobôd sťažovateľa, porušenie ktorých namieta v sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Právomoc najvyššieho súdu preskúmať rozsudok odvolacieho súdu vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu ku krajskému súdu v tejto veci. Aj v prípade zamietnutia dovolania sťažovateľa (podľa § 243b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) by vzhľadom na právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy do úvahy prichádzalo len preskúmanie zlučiteľnosti účinkov výkonu právomoci najvyššieho súdu s označenými článkami ústavy v súvislosti s jeho rozhodnutím o dovolaní (obdobne III. ÚS 123/04).

Do úvahy neprichádza ani sťažovateľom navrhovaný postup, podľa ktorého by ústavný súd mal zrušiť rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Nedostatok právomoci ústavného súdu konať a rozhodovať o podanej sťažnosti vyplývajúci v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy z možnosti sťažovateľa domáhať sa ochrany svojich práv, porušenie ktorých namieta v sťažnosti podanej ústavnému súdu, priamo v dovolacom konaní pred najvyšším súdom je neodstrániteľným nedostatkom v podmienkach konania o podanej sťažnosti a je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2007